

Downloaded via the EU tax law app / web

62010CJ0578

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

26. dubna 2012 (*1)

„články 18 ES a 56 ES — Motorová vozidla — Používání vypředeného osobního motorového vozidla registrovaného v jiném členském státě — Zdanění tohoto vozidla v prvním členském státě při jeho prvním použití ve vnitrostátní silniční síti“

Ve spojených věcech C-578/10 až C-580/10,

jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podané rozhodnutími Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) ze dne 12. listopadu 2010, došlými Soudnímu dvoru ve dnech 6., 8. a 9. prosince 2010, v řízení

Staatssecretaris van Financiën

proti

L. A. C. van Putten (C-578/10),

P. Mookovi (C-579/10),

G. Frank (C-580/10),

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta (zpravodajka), E. Juhász, T. von Danwitz a D. Šváby, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

—

za nizozemskou vládu C. M. Wissels a J. Langerem, jako zmocněnci,

—

za finskou vládu J. Heliskoskim, jako zmocněncem,

—

za Evropskou komisi D. Maidani a L. Lozano Palacios, jakož i R. Troostersem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 1. prosince 2011,

vydává tento

Rozsudek

1

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se týkají výkladu článků 18 ES a 56 ES.

2

Tyto žádosti byly předloženy v rámci tří sporů mezi Staatssecretaris van Financiën (státní tajemník pro finance) a L. A. C. van Putten, Staatssecretaris van Financiën a P. Mookem a Staatssecretaris van Financiën a G. Frank ve věci dodatečného daňového výměru vydaného v níž jim z důvodu nezaplacení daní z osobních motorových vozidel a motocyklů (dále jen „daň MVM“) v době krátkodobého používání takových vozidel, která jim byla bezúplatně dána k dispozici fyzickými osobami, které jsou rezidenty v jiných členských státech.

Právní rámec

Unijní právo

3

Článek 1 odst. 1 směrnice Rady 88/361/EHS ze dne 24. června 1988, kterou se provádí článek 67 Smlouvy [článek zrušený Amsterodamskou smlouvou] (Úř. věst. L 178, s. 5; Zvl. vyd. 10/001, s. 10), stanoví:

„Aniž jsou dále uvedena ustanovení, zruší členské státy omezení pohybu kapitálu mezi rezidenty členských států. Pro zjednodušení provádění této směrnice se pohyb kapitálu řídí podle klasifikace uvedené v příloze I.“

4

Mezi pohyb kapitálu vyjmenovaný v příloze I směrnice 88/361 je v bodě XI této přílohy zařazen osobní pohyb kapitálu, který zahrnuje především půjčky, dary a dědictví.

Vnitrostátní právo

5

Článek 1 odst. 1 zákona o dani z osobních motorových vozidel a motocyklů z roku 1992 (Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992, Stb. 1992, č. 709, dále jen „zákon z roku 1992“) stanovuje, že daň MVM je vybírána z osobních motorových vozidel.

6

Podle čl. 1 odst. 2 a odst. 5 zákona z roku 1992 vzniká povinnost zaplatit daň MVM při registraci vozidla v nizozemském rejstříku. Pokud však v Nizozemsku neregistrované osobní motorové vozidlo nebo motocykl jsou dány k dispozici fyzické osobě, která je rezidentem tohoto členského státu, anebo právnické osobě, která v něm má sídlo, vzniká povinnost zaplatit tuto daň ode dne prvního použití tohoto motorového vozidla v nizozemské silniční síti ve smyslu tohoto zákona.

7

§lánek 5 odst. 2 zákona z roku 1992 uvádí, že osobou povinnou k dani z motorových vozidel je pro neregistrovaná osobní motorová vozidla nebo neregistrované motocykly osoba, která má motorové vozidlo ve skutečnosti k dispozici.

8

Podle §l. 9 odst. 1 zákona z roku 1992 činí sazba uvedené daně pro osobní motorové vozidlo 45,2 % čistě katalogové ceny tohoto vozidla s výhradou snížení a zvýšení sazby uvedených v tomto ustanovení. Katalogová cena odpovídá ceně doporučené výrobcem nebo dovozcem dalším prodejcem snížené o daň z přidané hodnoty.

9

U nových osobních motorových vozidel se jejich čistá katalogová cena stanoví ke dni přidělení registrační značky v Nizozemsku. U ojetých osobních motorových vozidel se jejich čistá katalogová cena stanoví ke dni jejich prvního použití bez ohledu na to, zda k němu došlo v Nizozemsku či mimo ně.

10

Vnitrostátní právní úprava dotčená v převodním řízení stanovuje v případě, že jsou v nizozemské silniční síti poprvé použita neregistrovaná osobní motorová vozidla nebo motocykly, které byly dány k dispozici fyzické osobě, která je rezidentem tohoto členského státu, anebo právnické osobě, která v něm má sídlo, pro účely zaplacení daně MVM uplatnění čistě katalogové ceny odpovídající ceně ojetých vozidel.

11

Při výběru uvedené daně za ojetá vozidla se přihlíží k již uplynulé době užívání, přičemž částka daně se sníží o určitou procentní sazbu. Až do 1. února 2007 byla tato daň splatná jednorázově a konečně, aniž existovala možnost vrácení daně, a to i v případě, kdy dotčené vozidlo po určité době již nebylo používáno v nizozemské silniční síti.

Spory v převodním řízení a předběžné otázky

12

L. A. C. van Putten a P. Mook jsou nizozemskými státními příslušníky. G. Frank je německá státní příslušnice. V době rozhodné z hlediska skutečností v převodním řízení měli všichni bydliště v Nizozemsku.

13

Během kontroly úředníci Belastingdienst (orgán daňové správy) konstatovali, že žalovaní v převodním řízení používali v nizozemské silniční síti osobní automobily registrované v jiných členských státech, aniž odvedli daň MVM. Následně byli upozorněni, že při další kontrole proti nim lze vydat dodatečný daňový výměr směřující k zaplacení této daně.

14

V rámci nové kontroly byli žalovaní prověřeni za stejných okolností.

15

Na základě této skutečnosti proti nim byl vydán dodatečný daňový výměr ve výši 5955 eur pro L. A. C. van Putten, 1859 eur pro P. Mooka a 6 709 eur pro G. Frank. Belastingdienst zamítl námitky podané dotčenými osobami. Dospěl totiž k závěru, že žalovaní v původním řízení používali své osobní automobily ve smyslu čl. 1 odst. 5 zákona z roku 1992, takže na základě tohoto prvního použití vozidla dlužili daň MVM v sazbě a podle plného vyměrovacího základu podle článku 9 tohoto zákona. Jelikož dodatečné daňové výměry byly vydány před 1. únorem 2007, byla navíc daň od žalovaných v původním řízení vybrána bez ohledu na délku používání předemných vozidel.

16

Žaloby podané každým z žalovaných v původním řízení byly zamítnuty jako neopodstatněné, proti nimž podali uvedení žalovaní odvolání k Gerechthof te 's-Hertogenbosch (odvolací soud 's-Hertogenbosch). Tento soud vyhověl požadavkům žalovaných a na základě toho zrušil rozhodnutí Belastingdienst, jakož i dodatečné platební výměry. Podle tohoto soudu představovaly dodatečné platební výměry protiprávní omezení práva volně se pohybovat a pobývat na území členských států ve smyslu článku 18 ES.

17

Staatssecretaris van Financiën podal v každé z těchto věcí proti rozsudku Gerechthof te 's-Hertogenbosch kasační opravný prostředek k předkládajícímu soudu. Staatssecretaris van Financiën se v zásadě domnívá, že se článek 18 ES na tyto situace nevztahuje, neboť konkrétní skutkové okolnosti případů v původním řízení se odehrávají na území jediného členského státu, a to v Nizozemsku.

18

Předkládající soud uvádí, že Soudní dvůr již měl příležitost rozhodovat o souladu unijního práva s daní MVM, ale že šlo o případy týkající se volného pohybu pracovníků, svobody usazování nebo volného pohybu služeb.

19

V projednávaném případě jde naproti tomu o fyzické osoby s bydlištěm v Nizozemsku, které v tomto státě k soukromým účelům používají osobní motorová vozidla registrovaná v jiném členském státě, která jim byla bezplatně dána k dispozici fyzickými osobami, které jsou rezidenty v tomto jiném členském státě a s nimiž je spojují rodinné nebo přátelské vazby.

20

Za těchto podmínek se Hoge Raad der Nederlanden rozhodl přerušit toto řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

Ve věci C-578/10:

„Podléhá s ohledem na článek [18 ES] právu Společenství situace, kdy členský stát zdaňuje první použití osobního motorového vozidla na silnicích na svém území, je-li toto vozidlo registrováno v jiném členském státě, bylo vypůjčeno od rezidenta tohoto jiného členského státu a je používáno rezidentem první uvedeného členského státu na území tohoto členského státu?“

Ve věci C-579/10:

„Podléhá s ohledem na článek [18 ES] právu Společenství situace, kdy členský stát zdaňuje první použití osobního motorového vozidla na silnicích na svém území, jestliže je toto vozidlo registrováno v jiném členském státě, bylo vypůjčeno od rezidenta tohoto jiného členského státu a je používáno rezidentem první uvedeného členského státu k soukromým jízdám mezi těmito dvěma členskými státy?“

Ve věci C-580/10:

„Podléhá s ohledem na článek [18 ES] právu Společenství situace, kdy členský stát zdaňuje první použití osobního motorového vozidla na silnicích na svém území, je-li toto vozidlo registrováno v jiném členském státě, bylo vypůjčeno od obyvatele tohoto jiného členského státu a je používáno k soukromým jízdám na území první uvedeného členského státu jeho rezidentem, který má státní příslušnost jiného členského státu?“

21

Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 1. února 2011 byly věci C-578/10 až 580/10 spojeny pro účely písemné i ústní části řízení, jakož i pro účely rozsudku.

K předběžným otázkám

Úvodní poznámky

22

Svémi otázkami, které je třeba prozkoumat společně, se předkládající soud v zásadě táže, zda s ohledem na článek 18 ES podléhá unijnímu právu situace, kdy členský stát zdaňuje první použití osobního motorového vozidla, které je registrováno v jiném členském státě a vypůjčené od obyvatele tohoto jiného členského státu, na silnicích na svém území, je-li toto vozidlo používáno obyvatelem první uvedeného členského státu buď výlučně na území státu, jehož je rezidentem, anebo na území státu, jehož je rezidentem, a na území jiného členského státu.

23

V tomto ohledu je třeba uvést, že i když po formální stránce předkládající soud omezil své otázky na výklad článku 18 ES, taková skutečnost Soudnímu dvoru nebrání, aby předkládajícímu soudu poskytl všechny prvky výkladu unijního práva, které mohou být užitečné pro rozhodnutí ve věci, která mu byla předložena, bez ohledu na to, zda tento soud tento výklad ve svých otázkách zmínil (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. listopadu 2007, ING. AUER, C-251/06, Sb. rozh. s. I-9689, bod 38 a citovaná judikatura).

24

Položené otázky je totiž třeba posuzovat ve světle všech ustanovení Smlouvy a sekundárních právních předpisů, které mohou být relevantní z hlediska položené otázky (viz rozsudek ze dne 11. července 1985, Mutsch, 137/84, Recueil, s. 2681, bod 10).

25

Kromě toho je třeba uvést, že podle předkládajícího soudu byla celková částka předmetné daně požadována od žalovaných v povodním řízení bez ohledu na skutečnou délku používání předmetných vozidel v nizozemské silniční síti, aniž žalovaní mohli uplatnit právo na osvobození od daně nebo na její vrácení.

26

Proto je položené otázky třeba chápat tak, že se předkládající soud táže, zda má být unijní právo vykládáno v tom smyslu, že brání právní úpravě belgického státu, která svým rezidentům, kteří si vypůjčili vozidlo registrované v jiném belgickém státě od rezidenta posledně uvedeného státu, při prvním použití tohoto vozidla na tuzemské silniční síti ukládá daň v plné výši, která je obvykle splatná při registraci vozidla v prvně uvedeném belgickém státě, bez ohledu na délku používání předmetného vozidla v této silniční síti a bez možnosti pro tyto osoby uplatnit právo na osvobození od daně nebo na její vrácení.

K volnému pohybu kapitálu

27

Pokud jde o ustanovení unijního práva, která lze uplatnit na okolnosti povodních řízení, je třeba uvést, že se v těchto případech zdanění nezakládá na skutečnosti, že žalovaní v povodním řízení využívali svého práva na svobodu pohybu, nýbrž na skutečnosti, že jakožto rezidenti používali v nizozemské silniční síti vypůjčené vozidlo registrované v jiném belgickém státě.

28

V případě pětiky, na které se dohodli obě ané bydlící v různých belgických státech, je třeba v první řadě prozkoumat osobnost článku 56 ES. V této souvislosti ustálená judikatura uvádí, že jelikož pojem „pohyb kapitálu“ ve smyslu odstavce 1 tohoto článku není ve Smlouvě definován, má klasifikace v příloze I směrnice 88/361 informativní povahu, i když byla tato směrnice přijata na základě článku 69 a čl. 70 odst. 1 Smlouvy o EHS (články 67 až 73 Smlouvy o EHS byly nahrazeny články 73b až 73g Smlouvy o ES, nyní články 56 ES až 60 ES), protože podle tetího pododstavce úvodu této přílohy není klasifikace úplným seznamem pro definování pojmu „pohyb kapitálu“ (viz zejména rozsudky ze dne 27. ledna 2009, Persche, C-318/07, Sb. rozh. s. I-359, bod 24 a citovaná judikatura; ze dne 17. září 2009, Glaxo Wellcome, C-182/08, Sb. rozh. s. I-8591, bod 39; ze dne 15. října 2009, Busley a Cibrian Fernandez, C-35/08, Sb. rozh. s. I-9807, bod 17, jakož i ze dne 10. února 2011, Missionswerk Werner Heukelbach, C-25/10, Sb. rozh. s. I-497, bod 15).

29

Soudní dvůr již rozhodl, že dody a dary, jež spadají do části XI přílohy I směrnice 88/361, nadepsané „Osobní pohyb kapitálu“, představují pohyb kapitálu ve smyslu článku 56 ES, s výjimkou případů, kdy jsou jejich zakládající prvky omezeny hranicemi jediného belgického státu (viz rozsudek ze dne 31. března 2011, Schröder, C-450/09, Sb. rozh. s. I-2497, bod 26 a citovaná judikatura). Totéž platí také pro „pětiky“ uvedené ve stejném bodě přílohy 1 uvedené směrnice.

30

V situacích, jako jsou situace posuzované v povodním řízení, je nesporné, že aspekty právního vztahu, který existuje mezi vlastníkem osobního automobilu a jeho uživatelem, nejsou omezeny na území jediného belgického státu, a to přestože se ustanovení vnitrostátního práva dotčené v povodním řízení vztahuje pouze na nizozemské rezidenty. Rezidenti tohoto belgického státu, kteří používají osobní automobil na vnitrostátní silniční síti, musejí zaplatit daň MVM i v případě

krátkodobého užívání v rámci bezplatné výpůjčky, na které se dohodli rezidenti daného členského státu a rezidenti jiných členských států a jejímž předmětem byla vozidla registrovaná rovněž v jiných členských státech.

31

Kromě toho je třeba ověřit, zda lze právní vztah dotčený ve všech věcech v původním řízení, a sice přeshraniční bezplatnou výpůjčku osobního automobilu, kvalifikovat jako pohyb kapitálu ve smyslu článku 56 ES, a konkrétně ve smyslu příjky uvedené v bodě XI přílohy I směrnice 88/361.

32

V tomto ohledu je nejprve třeba konstatovat, že „příjky“ jsou v daném bodě uvedeny, aniž je specifikována jejich úplatná nebo bezúplatná povaha nebo jejich konkrétní předmět.

33

Pokud jde dále o dary, Soudní dvůr již měl příležitost konstatovat, že k určení, zda daňové zacházení ze strany členského státu s určitými operacemi spadá pod ustanovení o volném pohybu kapitálu, není třeba rozlišovat mezi operacemi uskutečnými v penězích a v naturálních (viz výše citovaný rozsudek Persche, bod 26).

34

A konečně, z výřtu uvedeného v bodě XI přílohy I směrnice 88/361, důdictví a odkazy, vyplývá, že bezúplatná povaha operace nebrání tomu, aby byla kvalifikována jako pohyb kapitálu ve smyslu článku 56 ES.

35

Bezúplatné poskytnutí osobního automobilu za účelem jeho používání navíc představuje výhodu v podobě konkrétní hospodářské hodnoty odpovídající nákladům, které by byly vynaloženy v případě používání pronajatého osobního automobilu téhož druhu po tutéž dobu.

36

Z toho vyplývá, že jak uvedla generální advokátka v bodě 31 svého stanoviska, přeshraniční bezúplatná výpůjčka osobního automobilu představuje pohyb kapitálu ve smyslu článku 56 ES.

K existenci omezení volného pohybu kapitálu a jeho případnému odvodnění

37

Úvodem je třeba připomenout, že s výhradou některých výjimek, které jsou pro věci v původním řízení irelevantní, nebylo zdanění vozidel na úrovni Evropské unie harmonizováno. členské státy mají tedy volnost vykonávat svou daňovou pravomoc v této oblasti za podmínky, že ji vykonávají v souladu s unijním právem (viz rozsudky ze dne 21. března 2002, Cura Anlagen, C-451/99, Recueil, s. I-3193, bod 40; ze dne 15. září 2005, Komise v. Dánsko, C-464/02, Sb. rozh. s. I-7929, bod 74; ze dne 15. prosince 2005, Nadin a Nadin-Lux, C-151/04 a C-152/04, Sb. rozh. s. I-11203, bod 40, a ze dne 23. února 2006, Komise v. Finsko, C-232/03, bod 46, jakož i usnesení ze dne 27. června 2006, van de Coevering, C-242/05, Sb. rozh. s. I-5843, bod 23; ze dne 22. května 2008, Ilhan, C-42/08, bod 17, a ze dne 24. října 2008, Vandermeir, C-364/08, Sb. rozh. s. I-8087, bod 22).

38

V souladu se zákonem z roku 1992 je daň MVM v případě osobních motorových vozidel nebo motocyklů, které nebyly registrovány v Nizozemsku a byly dány k dispozici osobě, která je rezidentem tohoto členského státu, splatná při jeho prvním použití v nizozemské silniční síti. Osobou povinnou k této dani je osoba, která má předmětné vozidlo ve skutečnosti k dispozici.

39

Avšak vzhledem k tomu, že základním pojmovým znakem výpůjčky je možnost používat vypůjčenou věc, je třeba konstatovat, že vnitrostátní úprava dotčená v původním řízení tím, že nizozemským rezidentem ukládá odvádět daň při prvním použití vozidla registrovaného v jiném členském státě v nizozemské silniční síti, a to v určité situaci, kdy bylo vozidlo bezplatně půjčeno rezidentem jiného členského státu, vede ke zdanění přeshraničních bezúplatných výpůjček motorových vozidel.

40

Naproti tomu bezúplatná výpůjčka motorového vozidla není podrobena této dani, pokud je předmětné motorové vozidlo registrováno v Nizozemsku. Takové odlišné zacházení, které přinejmenším zřejmě rozlišuje podle členského státu, ve kterém bylo registrováno vypůjčené vozidlo, může být přinejmenším pohyb kapitálu méně atraktivním tím, že obyvatelé Nizozemska odradí od výpůjčky vozidla registrovaného v jiném členském státě nabídnuté obyvateli tohoto jiného členského státu. Omezení pohybu kapitálu ve smyslu tohoto ustanovení představují opatření uložená členským státem, která mohou odradit osoby s bydlištěm v tomto členském státě od uzavírání smluv o půjčce nebo investování v jiných členských státech (viz rozsudek ze dne 26. září 2000, Komise v. Belgie, C-478/98, Recueil, s. I-7587, bod 18 a citovaná judikatura).

41

Taková vnitrostátní právní úprava tedy představuje omezení volného pohybu kapitálu ve smyslu čl. 56 odst. 1 ES.

42

Je však třeba přezkoumat, zda takové odlišné zacházení skutečně existuje, a pokud ano, zda je přesto slučitelné s ustanoveními Smlouvy o volném pohybu kapitálu.

43

Podle judikatury Soudního dvora vyžaduje zásada zákazu diskriminace, která má svůj základ v článku 12 ES nebo v článcích 39 ES, 43 ES nebo 56 ES, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2011, Komise v. řecko, C-155/09, Sb. rozh. s. I-65, bod 68 a citovaná judikatura).

44

Zprv je tedy třeba přezkoumat, zda za okolností, které jsou předmětem sporů v původních řízeních, je situace rezidenta Nizozemska, který v nizozemské silniční síti používá vozidlo registrované v tomto členském státě, jež mu bylo dáno bezplatně k dispozici, objektivně srovnatelná se situací obyvatele Nizozemska, který za stejných podmínek používá vozidlo registrované v jiném členském státě. Za předpokladu, že jde o srovnatelnou situaci, je zadruhé třeba přezkoumat, zda je s nimi zacházeno stejně, anebo v případě odlišného zacházení, zda je

taková odlišnost odvodněna naléhavým důvodem obecného zájmu, a nakonec, zda je dotčené opatření v souladu se zásadou proporcionality.

45

Akoli je v této souvislosti pravda, že vlastníci vozidel registrovaných v Nizozemsku již zaplatili daň MVM při registraci vozidla v nizozemském rejstříku, v zásadě to nic nemění na tom, že tato vozidla jsou určena hlavně k trvalému užívání na území daného členského státu nebo jsou skutečně tímto způsobem užívána.

46

Soudní dvůr již konstatoval, že členský stát může podrobit dani registraci osobního automobilu registrovaného v jiném členském státě, pokud je uvedené vozidlo určeno hlavně k trvalému užívání na území prvního členského státu nebo pokud je skutečně tímto způsobem užíváno (viz zejména výše citované rozsudky Cura Anlagen, bod 42; Komise v. Dánsko, body 75 až 78; Nadin a Nadin-Lux, bod 41, a Komise v. Finsko, bod 47, jakož i výše citovaná usnesení van de Coevering, bod 24, a Vandermeir, bod 32).

47

Pokud naproti tomu nejsou tyto podmínky splněny, je vazba na určitý členský stát u vozidla registrovaného v jiném členském státě slabší, takže je nezbytné jiné odvodnění dotčeného omezení (viz výše uvedené rozsudky Komise v. Dánsko, bod 79, a Komise v. Finsko, bod 48, jakož i výše citovaná usnesení van de Coevering, bod 26, a Vandermeir, bod 33).

48

Z předkládacích rozhodnutí však vyplývá, že žalovaní v původním řízení museli zaplatit částku daně z motorových vozidel v plné výši, přičemž její výše byla vypočtena bez ohledu na délku používání předemtných vozidel a bez možnosti pro uživatele těchto vozidel uplatnit právo na osvobození od daně nebo na její vrácení. Ze spisů předložených Soudnímu dvoru však nevyplývá, zda jsou tato vozidla určena hlavně k trvalému užívání na území Nizozemska, či zda jsou skutečně tímto způsobem užívána.

49

Předkládajícímu soudu tedy přísluší posoudit dobu trvání výpůjček dotčených v původních řízeních a povahu skutečného užívání vypůjčených vozidel (viz v tomto smyslu výše citované usnesení van de Coevering, bod 25).

50

Pokud jsou vozidla dotčená v původním řízení, která nejsou registrována v Nizozemsku, určena hlavně k trvalému užívání na území Nizozemska či jsou skutečně tímto způsobem užívána, odlišné zacházení mezi rezidentem Nizozemska, který bezplatně používá takové vozidlo, a osobou, která používá za stejných podmínek vozidlo registrované v tomto členském státě, skutečně neexistuje, jestliže naposled uvedené vozidlo, které je rovněž určeno hlavně k trvalému užívání na území Nizozemska, již bylo při své registraci v Nizozemsku podrobeno dani MVM.

51

Za těchto podmínek by byla daň MVM, která je požadována při prvním použití vozidla neregistrovaného v Nizozemsku v nizozemské silniční síti, odvodněna stejně jako daň splatná

při registraci vozidla v Nizozemsku ve smyslu bodu 46 tohoto rozsudku za předpokladu, že uvedená daň bere v úvahu amortizaci vozidla v okamžiku jeho prvního použití, jak patrně vyplývá ze zákona z roku 1992.

52

Naproti tomu z bodu 47 tohoto rozsudku vyplývá, že pokud vozidla dotčená v původním řízení nejsou určena hlavně k trvalému užívání na území Nizozemska anebo nejsou skutečně tímto způsobem užívána, existovalo by odlišné zacházení mezi dvěma kategoriemi osob uvedenými v bodě 50 tohoto rozsudku, a předemtné zdanění by nebylo odvodněné. Za takových podmínek by byl vztah daných vozidel k nizozemskému území nedostatečný k tomu, aby mohlo být odvodněno uložení daně, která je obvykle splatná při registraci vozidla v Nizozemsku.

53

Za předpokladu, že takové odlišné zacházení může být v určitém případě odvodněno naléhavým důvodem obecného zájmu, bude ještě třeba, aby předemtná daň byla v souladu se zásadou proporcionality (v tomto smyslu viz výše citované usnesení van de Coevering, bod 27 a citovaná judikatura).

54

Protože z předkládacích usnesení nevyplývá, že v rámci sporu v původním řízení bylo konstatováno, že dotčená vozidla jsou určena hlavně k trvalému užívání na území Nizozemska nebo jsou skutečně tímto způsobem užívána, ani předkládající soud ani nizozemská vláda neuvedly jiný naléhavý důvod obecného zájmu, který by umožnil odvodnit předemtné omezení, je třeba konstatovat, že článek 56 ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která svým rezidentem, kteří si vypůjčili vozidlo registrované v jiném členském státě od rezidenta posledně uvedeného státu, při prvním použití tohoto vozidla na tuzemské silniční síti ukládá daň v plné výši, která je obvykle splatná při registraci vozidla v prvně uvedeném členském státě, bez ohledu na délku používání předemtného vozidla v této silniční síti a bez možnosti pro tyto osoby uplatnit právo na osvobození od daně nebo na její vrácení, pokud totéž vozidlo ani není určeno hlavně k trvalému užívání na území prvního členského státu, ani není skutečně tímto způsobem užíváno.

55

Vzhledem ke skutečnosti, že věci projednávané v původním řízení se týkají článku 56 ES, není třeba vyjadřovat se k výkladu článku 18 ES.

56

Vzhledem k výše uvedenému je třeba odpovědět na položené otázky tak, že článek 56 ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která svým rezidentem, kteří si vypůjčili vozidlo registrované v jiném členském státě od rezidenta posledně uvedeného státu, při prvním použití tohoto vozidla na tuzemské silniční síti ukládá daň v plné výši, která je obvykle splatná při registraci vozidla v prvně uvedeném členském státě, bez ohledu na délku používání předemtného vozidla v této silniční síti a bez možnosti pro tyto osoby uplatnit právo na osvobození od daně nebo na její vrácení, pokud totéž vozidlo ani není určeno hlavně k trvalému užívání na území prvního členského státu, ani není skutečně tímto způsobem užíváno.

K nákladům řízení

Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky povodního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Článek 56 ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která svým rezidentem, kteří si vypůjčili vozidlo registrované v jiném členském státě od rezidenta posledně uvedeného státu, při prvním použití tohoto vozidla na tuzemské silniční síti ukládá daň v plné výši, která je obvykle splatná při registraci vozidla v prvně uvedeném členském státě, bez ohledu na délku používání předemtného vozidla v této silniční síti a bez možnosti pro tyto osoby uplatnit právo na osvobození od daně nebo na její vrácení, pokud totéž vozidlo ani není určeno hlavně k trvalému užívání na území prvního členského státu, ani není skutečně tímto způsobem užíváno.

Podpisy.

(*1) Jednací jazyk: nizozemština.